

OP REIS met

Kids20

in de

Dagopvang en
Peuterspeelzalen

het Pedagogisch Beleid

Ik nam zijn hand en volgde hem

*Het vaatwerk liet ik vuil vandaag
Het bed onopgemaakt
Ik nam zijn hand en volgde
Zijn onstuimige voetstappen achterna*

*Wij gingen op ontdekkingsreis
Mijn kleine kind en ik
In het grote zonnige buitenland
Dat onder de hemel is*

*We zagen een roodborst, voedend haar kind
Klommen een zonnige heuvel op
De schapenwolkjes dartelden
We plukten een narcis*

*Dat ik mijn huis zo achter liet
De trappen niet gedaan
Daarom bekommert men zich echt
Over twintig jaren niet*

*Maar dat ik mijn kind een handje hielp
En naar volwassenheid groeien liet
Dat zal over twintig jaar
De wereld wél weten en zien*

Dichter onbekend

Voorwoord

Kids2b vindt het belangrijk te werken vanuit een goed en stimulerend pedagogisch klimaat, dat recht doet aan de eigenheid van het individuele kind én dat aansluit bij het groepsproces op de opvang. Kids2b heeft hiervoor een pedagogisch beleid opgesteld vanuit de filosofie dat kinderen zich voortdurend ontwikkelen en in beweging zijn. Kinderen zijn op REIS en ontdekken zo de wereld om zich heen.

Op hun REIS hebben kinderen vele reisgenoten die een stukje met hen mee reizen, hen verzorgen,

begeleiden en de weg wijzen. Medewerkers van Kids2b reizen mee met de kinderen op basis van de pedagogische visie REIS, dat staat voor:

Respect, **E**motionele ondersteuning, **I**nformatie en **S**tructuur.

De ontwikkeling van deze pedagogische visie is dynamisch en stopt niet. Belangrijk daarbij is dat de uitgangspunten vaststaan.

- **R**espect voor de autonomie van de kinderen is een belangrijk uitgangspunt. Maar ook respect voor elkaar en de omgeving.
- **E**motionele ondersteuning waarbij de groepsleiding zich richt op een sensitieve ondersteuning van de kinderen en begeleiding in de relaties met andere kinderen, de groepsleiding en de ouders.
- **I**nformatie waarbij heel direct met kinderen gecommuniceerd wordt, zodat zij weten waar zij aan toe zijn. Dat geeft overzicht, rust en een veilig gevoel.
- **S**tructuur waarbij een regelmaat passend bij de ritmes van de kinderen wordt nagestreefd. Daarbij horen ook de dagelijkse rituelen, allerlei andere activiteiten en jaarfeesten verspreid over het jaar. Om structuur te bieden vinden wij de ruimte, binnen en buiten, erg belangrijk waarbij goed wordt gelet op veiligheid en hygiëne.

REIS is gebaseerd op deze vier uitgangspunten én op basis van de verschillende pedagogische stromingen én de inzichten die wij ons eigen hebben gemaakt in onze jarenlange ervaring in de kinderopvang, buitenschoolse opvang, gastouderopvang en de opvang in peuterspeelzalen.

Bij Kids2b vinden wij dat we, in overleg met de ouders, "eigenwijs" mogen zijn in onze werkwijze waarin wij kindvolgend willen werken. Kindvolgend wil ook zeggen dat kinderen eigenwijs mogen zijn, hun eigen weg kunnen zoeken en ontdekken wie zij zijn, welke kwaliteiten ze hebben en hoe zij vaardigheden op alle ontwikkelingsgebieden kunnen leren.

REIS van Kids2b moet meer zijn dan een document: we proberen de uitgangspunten levend te houden, door het regelmatig onderwerp van gesprek te laten zijn in de teams en in trainingen.

Belangrijk in de pedagogische visie is dat Kids2b gezinsaanvullend werkt en van daaruit de communicatie tussen ouders en groepsleiding stimuleert. Zo wordt uiting gegeven aan de gedeelde opvoedingsverantwoordelijkheid, die deze afstemming vereist.

Een open en respectvolle communicatie van de betrokkenen, die met het kind op REIS zijn, is hierin van groot belang, en is tevens een goed voorbeeld voor de kinderen. Een goed voorbeeld doet goed volgen! Daarom op "REIS met Kids2B".

Maria Bolt, (directeur)

Inleiding

Jonge kinderen groeien niet meer alleen op in het gezin en thuis. In de huidige maatschappij zijn er steeds meer ouders die werken of studeren. Veel kinderen bezoeken vanaf de babytijd de kinderopvang. Andere kinderen gaan vanaf de peuterleeftijd naar een peuterspeelzaal. Ouders kiezen bewuster voor een leefmilieu in het verlengde van het eigen gezin. Kids2b werkt gezinsaanvullend. Wij vinden dit aspect belangrijk en laten dit in ons pedagogisch beleid zien. Kids2b wil graag de opvoeding van ieder kind met het gezin, de ouder(s) afstemmen.

Aan de hand van deze ouderbrochure willen wij u informeren over ons pedagogisch beleid. Dit beleid is van toepassing op alle vormen van opvang, die wij als organisatie bieden: dagopvang, peuterspeelzaal, buitenschoolse opvang en gastouderopvang.

REIS

Respect, **E**motionele ondersteuning, **I**nformatie en **S**tructuur

Deze vier aspecten zijn de pijlers waarop ons pedagogisch beleid is gebaseerd, deze staan vast. De wijze waarop deze vier aspecten vertaald worden naar de dagelijkse praktijk, is regelmatig onderwerp van gesprek: tussen collega's onderling op de werkvloer, tijdens teambijeenkomsten, in cursussen voor pedagogisch medewerkers. De uitgangspunten van REIS worden in dit boekje uitgewerkt en zijn voorzien van praktijkvoorbeelden uit de dagopvangcentra en peuterspeelzalen. Het gaat om een sfeerbeeld en is zeker niet bedoeld als een volledige opsomming van alle aspecten van REIS.

R = Respect voor de autonomie van de kinderen 'Ik kan het zelf!' of 'Zelf doen!' hoor je kinderen van een jaar of 2 regelmatig zeggen. Wanneer kinderen ervaren dat ze zelf iets kunnen, en als ze zelf kunnen kiezen wat ze willen gaan doen, dan geeft hen dat een competent gevoel, een stuk zelfvertrouwen. 'Ik kan het helemaal zelf!' Al vanaf de geboorte zijn kinderen bezig zich te ontwikkelen tot zelfstandige wezens. Hoe kleiner ze zijn, hoe meer hulp ze nodig hebben van volwassenen en soms ook van andere kinderen om hen heen. De medewerkers van Kids2b doen hun best

deze ontwikkeling van zelfstandigheid van jongs af aan zo veel mogelijk te stimuleren. Als een baby van 9 maanden oud al (bijna) zelf een tuitbeker vast kan houden, dan zal de medewerker het kind de kans geven dit te doen. Een dreumes die een vorkje kan vasthouden mag oefenen met het eten van een broodje met een vorkje. Een peuter van 2,5 die graag zelf schoenen wil aan- of uittrekken krijgt daar gelegenheid voor, ook al duurt het dan misschien wat langer. Kinderen mogen grotendeels zelf bepalen wat ze willen gaan doen bij Kids2b: met welk materiaal ze willen spelen, met wie ze samen willen spelen. Kinderen geven zelf aan wat hun interesse heeft. Bij de inrichting van de ruimte(n) en de keuze van (spel)materiaal wordt rekening gehouden met de behoeften van kinderen van verschillende leeftijden. Sommige (veilige) materialen staan op kindhoogte in open kasten in de ruimte, zodat de kinderen zelf het speelgoed kunnen pakken. Ze zijn daarvoor niet afhankelijk van een volwassene.

Naast de inrichting van de ruimte(n) en de aanwezige materialen is er een wisselend activiteiten aanbod. De medewerkers van Kids2b bieden zelf activiteiten aan of er worden soms mensen 'van buiten' gevraagd om een activiteit te verzorgen. Kinderen worden uitgenodigd om mee te doen, maar het hoeft niet.

Léon komt op een ochtend naar Kids2b en wil graag bij een andere groep spelen. Samen met zijn moeder gaat hij eerst vragen aan de medewerker van de andere groep of dat misschien kan. 'Ja hoor, dat mag wel, maar dan moet je ook even aan de leidster van jouw eigen groep vragen of zij het ook goed vindt.' Dapper stapt hij aan de hand van zijn moeder naar zijn eigen leidster. 'Mag ik van jou bij de andere groep spelen?' Dat mag. Even later vertrekt hij opgewekt naar de andere groep.

Vijf minuten later komt hij alweer terug. Hij wil toch liever in zijn eigen groep spelen.

De kinderen gaan lekker buiten spelen. Ze zijn druk bezig hun jassen en schoenen aan te trekken. Sommige kinderen kunnen dit al zelf, anderen hebben hulp nodig. Kim van 2 kan nog niet zelf haar jas aantrekken. Ze gaat voor één van de medewerkers staan en vraagt om hulp. 'Sandra kan je vast wel even helpen met je jas. Sandra kan dat al heel goed.' Sandra, die al bijna 4 is, heeft de opmerking van haar leidster al gehoord en loopt naar Kim toe. 'Zal ik je even helpen?', vraagt ze. Kim knikt. Het lukt. Stralend lopen de beide dametjes even later de tuin in.

R = ook **R**espect voor elkaar en voor de omgeving

In het eerste stuk wordt vooral de nadruk gelegd op het individuele kind. Daarnaast betekent kinderopvang of peuterspeelzaalbezoek vooral ook dat kinderen in een groep meedraaien. Vanzelfsprekend mag een kind zelf kiezen waarmee het speelt en met wie, maar het zal ook rekening moeten leren houden met andere kinderen. Als diezelfde peuter van net haar eigen schoenen wil aantrekken, maar de rest van de groep staat al een kwartier te wachten Soms weegt het groepsbelang zwaarder dan het belang van het ene kind. De medewerkers zullen dus ook altijd afwegingen maken over wat in een bepaalde situatie gewenst is. Geven we de peuter alle tijd om zelf de schoenen aan te trekken? Of gaan we nu wel ingrijpen, omdat er anders 10 kinderen heel lang staan te wachten?

De kinderen in de groep zullen ook speelgoed met elkaar moeten leren delen. Als er vier schepjes zijn voor in de zandbak en er zijn zes kinderen die tegelijk willen scheppen, dan is er een probleem. Of liever: het is een mooie gelegenheid om kinderen te laten oefenen met op hun beurt wachten en samen delen.

De medewerkers zullen de kinderen ook leren, dat ze niet te ruig met speelgoed om kunnen gaan. Dan gaat het misschien stuk. Ook leren de kinderen dat ze voorzichtig met elkaar om moeten gaan: als je Jan heel hard met een autootje op zijn hoofd slaat, doe je hem pijn.

Respect voor elkaar hebben is iets wat de medewerkers aan jonge kinderen meegeven. Ze laten het zien, ze doen het voor, ze praten erover

Rond 11 november worden er lampions gemaakt op de peuterspeelzaal. Thijmen (3) wil beslist geen lampion maken. De leidster geeft uitleg aan Thijmen wat het betekent als hij geen lampion maakt. Ze stimuleert hem mee te doen. Thijmen wil niet. De leidster vraagt aan Thijmen: 'Waarom wil je geen lampion maken?'. Thijmen antwoordt: 'Ik wil niet lopen, ik wil bij mama thuis blijven.' De leidster respecteert zijn keuze. Hij hoeft geen lampion te maken.

E = Emotionele ondersteuning bieden aan de kinderen
Met emotionele ondersteuning wordt bedoeld dat de medewerkers aan de kinderen laten merken dat ze betrokken zijn bij wat de kinderen voelen, ervaren en meemaken. Hierdoor krijgen de kinderen het gevoel dat ze bij de medewerkers terecht kunnen: 'Ik word begrepen, ik word serieus genomen, ik ben de moeite waard.'

De medewerkers houden de hele dag hun oren en ogen wijd open voor signalen van kinderen en doen hun best goed op de signalen te reageren.

Een baby die huilt geeft een signaal. Alleen is het niet altijd meteen duidelijk wat het signaal betekent: heeft het kind honger, is het moe, heeft het een natte luier, heeft het misschien buikpijn, is het gefrustreerd omdat het niet bij het speeltje kan komen? Hoe beter medewerkers een kind kennen, hoe beter ze de verschillende soorten 'huiltjes' kunnen onderscheiden en er op een goede manier op kunnen reageren.

Naarmate kinderen ouder worden, kunnen ze met behulp van woorden steeds vaker duidelijk maken wat ze nodig hebben. Maar ook dan valt het voor een kind niet altijd mee om te zeggen wat hem dwars zit of wat hij graag wil van de medewerkers. Kinderen kunnen nog niet altijd de juiste woorden vinden om te zeggen dat ze boos zijn of zich verdrietig voelen. De medewerkers zullen daarom ook op non-verbale signalen letten: op de gezichtsuitdrukking, lichaamshouding, de situatie. Hoe ouder kinderen worden, hoe meer taal ze gebruiken, hoe gemakkelijker het wordt om erachter te komen wat ze nodig hebben. Mee lachen als kinderen pret hebben, troosten als kinderen verdriet hebben, kinderen veiligheid bieden als ze bang zijn Het zijn allemaal voorbeelden van het bieden van emotionele ondersteuning.

Niet elk kind laat even duidelijk zien of horen wat er aan de hand is. In het geval van jonge kinderen en vooral als het gaat om baby's, spelen ouders een hele belangrijke rol in het duiden van signalen van kinderen. Ze weten waar hun kind bang voor is, waar hun kind blij van wordt, hoe ze hun verdrietige kind het beste kunnen troosten. Het is daarom voor medewerkers heel prettig als ouders vertellen over (het gedrag van) hun kind of over bijzondere dingen die misschien spelen. Op die manier kunnen medewerkers nog beter inspelen op de kinderen.

Melvin is drie jaar oud en komt pas sinds een maand bij de dagopvang van Kids2b. Hij heeft niet eerder een kinderdagverblijf of peuterspeelzaal bezocht. Als hij 's ochtends wordt gebracht zegt hij al dat hij niet wil gaan. Ook als hij er eenmaal is, is duidelijk te zien dat hij het niet naar zijn zin heeft. De medewerkers hebben al van alles geprobeerd om het verblijf voor hem prettiger te maken, maar hun pogingen hebben nog niet tot resultaat geleid. Eén van de medewerkers bedenkt dat het voor Melvin misschien wel heel druk is in de groep. Hij is immers niet gewend aan allemaal kinderen om hem heen? Ze vraagt hem op een ochtend: 'Vind je het hier ook druk Melvin?' 'Ja, er is allemaal lawaai', antwoordt hij. De medewerkster bedenkt dat hij dan wel even in de BSO-ruimte mag spelen. Die wordt die ochtend toch niet gebruikt. Melvin mag twee kinderen kiezen met wie hij samen in de andere ruimte naar een aflevering van Bob de Bouwer gaat kijken. De drie jongens genieten van hun programma en komen dan terug naar de groep. Melvin kan de ochtend even rustig starten en is nu klaar voor alle 'herrie'. Vanaf dat moment is Kids2b top, hij heeft geen startproblemen meer en gaat met plezier naar zijn groep.

Fabiënne (3) komt naar de leidster en is boos. 'Mama is weg en er is niet gezwaaid.'

Ze krijgt de ruimte om boos te zijn. De leidster en Fabiënne spreken af om met mama hierover te praten, een volgende keer wordt er wel gezwaaid.

I = Informatie geven aan kinderen

Zeggen wat je doet en benoemen wat je ziet. Dat is de manier waarop de medewerkers de wereld voor kinderen begrijpelijk maken. Dat geldt al voor jonge baby's. Ook al kunnen ze zelf nog niet praten, ze beschikken wel over enige taalkennis. Door in het contact met baby's veel taal te gebruiken de hele dag door wordt het gedrag van de medewerkers en van andere kinderen voor baby's meer voorspelbaar.

Als kinderen eenmaal kunnen kruipen en lopen wordt hun wereld letterlijk en figuurlijk groter. Er valt heel veel te ontdekken. Heel veel dingen zijn nieuw, vreemd, wonderlijk, spannend, aantrekkelijk. Kinderen zijn van nature nieuwsgierig, ze willen graag van alles weten: wie, wat, waar, wanneer, waarom, hoe. Medewerkers geven uitleg over die voor kinderen nog onbekende wereld. Niet alleen over de materiële zaken, maar ook over gedrag en gevoelens van hen zelf en andere kinderen. Medewerkers zijn eigenlijk een soort reisleiders, die kinderen wijzen op wat er 'onderweg' zoal te zien en te ontdekken valt. Kinderen willen ook serieus genomen worden. De medewerkers luisteren en hebben respect voor wat kinderen te zeggen en te vragen hebben. Bij het leren begrijpen van de wereld om hen heen hoort ook dat je weet wat er van je verwacht wordt. Weten welke regels en afspraken in de groep worden gehanteerd en waarom, weten wat er gaat gebeuren op een dag. Door kinderen hierover te informeren maken de medewerkers hun eigen gedrag en de gang van zaken bij dagopvang duidelijk, inzichtelijk en voorspelbaar. Daardoor ontstaat een gevoel van veiligheid in de groep.

Twee zusjes bezoeken samen dezelfde groep. Annet is 1,5 jaar oud, Karin al bijna 4. Voor Annet is haar oudere zus een veilig baken in de groep. Ze houdt ook altijd goed in de gaten waar Karin is en wat ze doet. Als ze een keer aan tafel zitten om een broodje te eten moet Karin even naar het toilet. Op het moment dat Karin opstaat van tafel begint Annet te huilen. Ze denkt dat haar zus weggaat. Eén van de medewerkers troost Annet en legt haar uit dat Karin even naar de w.c. gaat om te plassen. Daarna komt ze terug aan tafel. De boodschap komt over, Annet snapt wat er gaat gebeuren. Karin komt zo terug.

Joost wordt bijna 4 en dan gaat hij naar de basisschool. Voor hem heel spannend. Hij is er dan ook al heel erg mee bezig. Hoe lang duurt het nog? Hoe vaak gaat hij nog naar Kids2b? Ook een paar andere kinderen in de groep weten dat Joost bijna weggaat. Om Joost en de andere kinderen duidelijk te maken hoe lang het nog duurt voor hij afscheid gaat nemen van de groep, heeft een medewerkster een 'afscheurkalender' gemaakt die aan de deur wordt gehangen. Er zitten nog 5 velletjes aan de kalender. Dat betekent dat Joost nog 5 keer bij Kids2b komt. Aan het eind van elke dag wordt een blaadje afgescheurd. Nu nog 4, dan nog 3 Tot ook het laatste vel wordt afgescheurd. 'Dag Joost, veel plezier op de basisschool'.

Op de peuterspeelzaal wordt veel met de verteltafel gewerkt. Hierop worden materialen neergezet die bij een thema passen en uitnodigen tot ontdekken en interactie. Samen met de leidster wisselen de kinderen informatie uit over de materialen die er rond het gekozen thema zijn. Op een peuterspeelzaal werd gewerkt aan het thema 'baby'. Tot groot plezier van de kinderen kwam er een echte baby in de groep, die in het bijzijn van alle kinderen in bad werd gedaan. De kinderen mochten zeggen wat daar voor nodig was en zelf de materialen aangeven.

S = Structuur bieden aan kinderen.

Voor kinderen is het belangrijk te weten waar ze aan toe zijn, wat er van hen wordt verwacht. Ze hebben behoefte aan een duidelijke structuur. Voor baby's is de hele wereld om hen heen onbekend. Ze doen voortdurend nieuwe indrukken op, er komt de hele dag door van alles op hen af: geluiden, kleuren, dingen, mensen, sferen, pijn en weldaad, geuren, honger, vermoeidheid. En net als een baby die nieuwe dingen gaat snappen, leert hij weer nieuwe dingen (bijvoorbeeld zitten of kruipen) waardoor de wereld er weer helemaal anders uit komt te zien. Het is daarom belangrijk dat jonge kinderen houvast krijgen in de vorm van herkenningpunten, herhalingen, rituelen en tijdsindelingen.

Structuur bied je bijvoorbeeld door de ruimte op een overzichtelijke manier in te richten.

Maar ook door op vaste momenten met elkaar te eten. In het geval van baby's zullen de baby's vanzelfsprekend grotendeels hun eigen ritme van eten en slapen bepalen. Maar bij dreumesen en peuters is al veel meer sprake van vaste tijden voor een natje en een droogje.

Elke ochtend bij het afscheid nemen bij het raam naar papa of mama zwaaien, gezellig samen liedjes zingen voor of na het eten, helpen bij het afruimen van de tafel, samen het speelgoed opruimen aan het eind van de ochtend, luisteren naar het melodietje van een muziekdosje voor het slapen gaan.

Het zijn allemaal voorbeelden van routines en rituelen die houvast geven.

Structuur bieden betekent ook duidelijke regels en afspraken maken en naleven. Dat mag wel, dat mag niet. Naast de dagelijks terugkerende handelingen zijn er ook gebruiken, die bij elke verjaardag worden uitgevoerd.

Daarnaast wordt aandacht besteed aan de opeenvolgende jaargetijden en feesten, die door het jaar heen worden gevierd. Zo is de structuur niet alleen in een (mid)dagritme terug te vinden, maar ook op grotere schaal door het jaar heen.

Marieke, 3 jaar, weet precies hoe het gaat. Ze zet na het plassen de zeep op de grond, de kraan gaat stevig open en ze boent alsof er veel vanaf hangt. De handen worden grondig uitgeschud naast de wasbak. Het papieren doekje wordt al aangegeven door een ander kindje. Ze gooit het na gebruik in de afvalbak.

Als een kind jarig is wordt dat gevierd. Dat een kind jarig is kun je zien aan het speciale verjaardagshoedje dat voor hem of haar wordt gemaakt. Daarnaast heeft elke groep zijn eigen rituelen ontwikkeld die horen bij de verjaardag: kaarsjes uitblazen, op de stoel staan om toegezongen te worden (als je dat durft en wilt!), soms zelfs een speciale verjaardagsstoel of het gebruik van een verjaardagsbordje en verjaardagsbekertje.

*De peuterspeelzaalleidster gebruikt een liedje met gebaren om het opruimen aan te kondigen. "We maken van onze handen een hoge hoed....."
Voor de kinderen is duidelijk dat een activiteit wordt afgesloten en dat iedereen samen gaat opruimen.*

Werken in Verticale groepen (dagopvang)

In de meeste dagopvangcentra van Kids2b worden kinderen opgevangen in zogenaamde verticale groepen. Dat wil zeggen dat kinderen van 0 tot 4 jaar in dezelfde groep worden opgevangen. Het werken in verticale groepen is een bewuste keuze. Kinderen leren van elkaar en vooral ook van kinderen die iets ouder zijn. Een tweede voordeel van opvang in verticale groepen is dat kinderen niet al op jonge leeftijd hoeven te wisselen van groep. Het verticaal werken is allereerst gericht op het opbouwen van een duurzame hechte vertrouwensrelatie tussen medewerkers en kinderen. Maar ook de band tussen kinderen onderling is van groot belang. Deze indeling biedt ook de mogelijkheid om broertjes en / of zusjes in dezelfde groep op te vangen. Zo groeien de kinderen ook in de kinderopvang samen op. Een ander voordeel is dat het voor medewerkers ook mogelijk is een goede band op te bouwen met de ouders, omdat ze die immers vaak al kennen vanaf het moment dat hun kind als baby werd binnengebracht.

Veiligheid en geborgenheid zijn basisbehoeftes van ieder kind en dragen bij aan het gevoel van welbevinden. Pas als een kind zich veilig voelt, zich prettig voelt, durft het de wereld om zich heen te gaan verkennen. Jonge kinderen vinden het heerlijk als ze dingen herkennen, sommige spelletjes en liedjes kunnen eindeloos worden herhaald. Kinderen blijven ze leuk vinden.

Tegelijkertijd geldt dat een omgeving niet alleen maar veilig en vertrouwd moet zijn. Er moet ook voldoende uitdaging worden geboden. Nieuwe, 'spannende' activiteiten, ander speelgoed of spelletjes zorgen ervoor dat er geen sleur ontstaat. Dat er voor wie dat wil ook telkens iets te beleven valt.

In de verticale groepen wordt aandacht besteed aan de verschillende leeftijdsgroepen van baby's, dreumesen en peuters. Zo zullen er ook aparte activiteiten en materialen worden aangeboden, die passen bij de verschillende leeftijden.

We hebben gemerkt dat de oudste peuters, de drieplussers, behoefte krijgen aan extra uitdaging. Op grond daarvan zijn er zogenaamde VIP-groepen in het leven geroepen: groepen voor Very Important Peuters. Dit zijn groepen die op bepaalde tijden van de week bij elkaar komen en activiteiten aangeboden krijgen, die wat meer zijn toegesneden op hun behoeftes. De kinderen vinden het geweldig, dat zij bij de 'groten' horen. Ze kunnen dan heerlijk dingen doen, waarbij ze niet gestoord worden door de 'kleintjes'.

In een verticale groep heeft Loena de kraai een speciaal plekje in het leven van de kinderen. Wanneer de kinderen gebracht worden is Loena één van de manieren om afleiding te zoeken en om te troosten als papa of mama weg gaat. Ze gaan dan samen naar het raam. Meestal gaan er gelijk meer kinderen mee. Ze roepen Loena en zingen een eigen Loena-lied. Wanneer er oud brood is dan gooien de kinderen dit naar Loena.

*Liedje over Loena de kraai.
Loena Loena,
Kom toch gauw.
Loena Loena,
'k heb een broodje voor jou!*

*Loena Loena,
Kom toch gauw.
Loena loena,
'k heb een broodje voor jou!*

*Lekker brood,
Zonder Pindakaas!
(want dat lust Loena niet)*

Kinderen uitdagen en stimuleren door middel van een gevarieerd aanbod van materialen en activiteiten

Ruimte is meer dan een aantal vierkante meters. De inrichting van de ruimte en de materialen, waarmee kinderen kunnen spelen bepalen voor een groot deel de sfeer in de groep en de speelmogelijkheden van de kinderen.

Stapje voor stapje wordt de wereld van de kinderen groter. Graag geven wij de kinderen de gelegenheid om de omgeving te ontdekken en hun wereld steeds verder te vergroten.

De meeste locaties voor dagopvang huisvesten meerdere groepen. Om de wereld van de kinderen te vergroten worden de deuren

op deze locaties, op bepaalde tijdstippen, letterlijk opengezet. Afhankelijk van de leeftijd, de ontwikkeling, de interesse en de behoefte van kinderen, kunnen zij kiezen voor groepsoverstijgende activiteiten. Dit kunnen activiteiten zijn in een andere groep, in de centrale hal, bij de buitenschoolse opvang of buiten.

Regelmatig wordt gewerkt met thema's, waar allerlei activiteiten aan worden gekoppeld. Thema's kunnen ontstaan naar aanleiding van iets wat heel erg leeft bij kinderen of de medewerkers komen zelf met een idee voor een thema. Een aantal thema's hangt samen

met de tijden of feesten van het jaar. Zo zullen thema's als lente en herfst elk jaar opnieuw terugkomen in de groepen. Bij het samenstellen van het activiteitenaanbod wordt geprobeerd de verschillende ontwikkelingsgebieden aan bod te laten komen. Zo worden niet alleen taalactiviteiten aangeboden, maar ook bewegingsactiviteiten, en creatieve of expressieve activiteiten (tekenen, schilderen, kleien, dans, muziek, toneel, spel). Spelenderwijs komen de kinderen op die manier in aanraking met allerlei zaken en

leren ze veel over de wereld om hen heen. Binnen de peuterspeelzalen van Kids2b wordt tevens gebruik gemaakt van 'Ik ben Bas', een taalstimuleringsprogramma.

Naast de vaste hoeken, zoals een huishoek of bouwhoek, is er in elke groep ook een wisselhoek aanwezig. De inrichting van deze hoek hangt vaak samen met het thema. Het openzetten van de deuren, het inspelen op wat er leeft bij kinderen, het uitwerken van thema's en het aanbieden van (groepsoverstijgende) activiteiten vergt extra overleg en inzet van de medewerkers. Ook hier draait alles weer om het vinden van de balans tussen veiligheid (blijven) bieden en tegelijkertijd een flinke portie uitdaging.

Carla (3) speelt in de huishoek. Ze heeft gestofzuigd, een beker melk gedronken en pakt daarna van alles in een emmer. 'Ik ga nu weg, ik ga nu weg.' Op de vraag: 'Carla, waar ga je naar toe?', antwoordt zij: 'Op vakantie naar België.' 'Waar is België?' 'Daar!'. En ze loopt naar een gangetje. Zet de emmer met spulletjes in de hoek bij de deur en vervolgt haar spel in het mooie vakantieland België.

Buiten spelen

Kids2b vindt het heel belangrijk dat kinderen niet alleen binnen een goede speelruimte en speelmogelijkheden hebben, maar dat kinderen ook voldoende gelegenheid krijgen om naar buiten te gaan.

Buiten spelen is anders dan binnen spelen. Buiten doen kinderen hele andere ervaringen op dan binnen. Buiten spelen is belangrijk voor de ontwikkeling van de motoriek. Je leert er bijvoorbeeld bewegen en oefent vaardigheden als coördinatie, reactievermogen, uithoudingsvermogen en balanceren. Ook is het goed voor de sociaal-emotionele ontwikkeling: de

buitenruimte is een informele plek om elkaar te ontmoeten, te spelen en te fantaseren. Buiten kun je meer jezelf zijn, er is (iets) minder toezicht van de medewerkers. De zintuigen worden geprikkeld door zon, wind, regen en buitentemperatuur. Als je buiten bent is alles anders: de zon werpt schaduwen, het ruikt er naar gras, er zijn kleurige bloemen en je mag er meer herrie maken. Bovendien leer je ook nog eens heel veel over de natuur: planten, dieren en bodem dagen uit om op ontdekkingstocht te gaan.

Veel buiten zijn in weer en

wind zorgt ook voor meer weerstand bij kinderen, ze worden minder snel ziek. Tenslotte is flink in beweging zijn buiten ook nog eens heel goed om overgewicht tegen te gaan.

Kortom allemaal redenen om het buiten spelen te 'promoten'.

Er zijn grote verschillen tussen kinderen wat betreft voorkeur voor buiten spelen. Het ene kind komt alleen even binnen om iets te drinken en te eten en rent dan weer naar buiten.

Het andere kind krijg je met 'geen stok' naar buiten.

We gaan kinderen niet letterlijk met een 'stok' naar buiten jagen, maar we stimuleren kinderen wel naar buiten te gaan door bijvoorbeeld aantrekkelijke bezigheden en activiteiten te bedenken. Ook worden er regelmatig uitstapjes met de groep gemaakt, naar bijvoorbeeld een park of bos in de omgeving.

Op alle locaties is bij de aanleg en inrichting van de tuinen rekening gehouden met de speel- en ontwikkelmogelijkheden van kinderen. Tuinen die uitdagen om te spelen en te ontdekken. In de tuinen vind je zandbakken, hoogteverschillen, kronkelpaadjes, bestrating van allerlei materiaal, speelhuizen, hutjes en nog veel meer. En in ieder jaargetijde kunnen de kinderen weer nieuwe ontdekkingen doen in de tuinen door onder andere de gevarieerde aanplant.

De kinderen hebben in de tuin gezocht naar kleine beestjes. De 'buit' bestaat uit drie kleine slakjes, twee spinnen en vier lieveheersbeestjes. De lieveheersbeestjes mogen na onderzoek weer wegvliegen, de slakjes en spinnetjes krijgen een tijdelijk onderkomen in een glazen bak. De diertjes worden in een glazen bak gezet en mee naar binnen genomen. Een medewerkster heeft een boek meegenomen met plaatjes van slakken en hier zelf een verhaal bij verzonnen. De kinderen hebben na het verhaal papieren slakken geplakt. De dag erna heeft één van de kinderen een boek over een spin meegenomen. Dat moet natuurlijk ook voorgelezen worden. En daarna is het tijd om spinnen te plakken

Kindvolgsysteem

Zowel binnen de peuterspeelzalen als binnen de dagopvangcentra wordt de ontwikkeling van kinderen gevolgd. De peuterspeelzaalmedewerkers kijken met name naar de betrokkenheid van kinderen op het spel. Het doel hiervan is te bepalen of een kind misschien (tijdelijk) extra ondersteuning nodig heeft. Ook binnen de dagopvangcentra wordt gelet op betrokkenheid en welbevinden van kinderen.

Daarnaast wordt in beide vormen van opvang gewerkt met een zogenaamd kindvolgsysteem. Door middel van gerichte observaties worden regelmatig gegevens verzameld en genoteerd over de verschillende ontwikkelingsgebieden, zoals de taalontwikkeling en de motorische ontwikkeling. De peuterspeelzalen maken gebruik van het systeem PRAVOO, terwijl binnen de dagopvangcentra met lijsten wordt gewerkt, die zijn gebaseerd op het zogenaamde Instrument Welbevinden en andere scoringslijsten uit de kinderopvang.

We vinden het belangrijk dat kinderen zich goed kunnen ontwikkelen, dat ze zich prettig voelen in de groep en dat het contact met medewerkers plezierig is.

Gedeelde zorg

De observatiegegevens worden met u, de ouders, besproken tijdens een (kwartier) gesprek. In het gesprek kunt u vanzelfsprekend ook vertellen hoe u tegen de ontwikkeling van uw kind aankijkt. U ziet uw kind op andere momenten en in andere situaties dan de medewerkers van de kinderopvang. U weet ook of uw kind met plezier naar Kids2b gaat en u ziet of het aan het eind van de dag stralend weer naar huis gaat. Het kan wel eens voorkomen, dat de ontwikkeling van een kind op sommige punten

niet zo vlot loopt. Kids2b vindt het belangrijk dat medewerkers en ouders de zorg om een kind met elkaar kunnen delen. Wat kunnen we samen doen om het kind zo goed mogelijk te ondersteunen in zijn ontwikkeling. We zien de zorg en opvang van een kind graag als een gezamenlijke opvoedingsverantwoordelijkheid van ouders en medewerkers. Medewerkers kunnen ook, vanzelfsprekend met uw toestemming, een beroep doen op de eigen pedagoog van Kids2b. De pedagoog kan extra observaties uitvoeren (met en zonder camera), eventueel aanvullend een gesprek met u voeren over de ontwikkeling van uw kind en de medewerkers en / of u adviseren over verdere interne en externe ondersteuningsmogelijkheden.

Wanneer een kind vier jaar wordt en naar de basisschool gaat kan de informatie uit het kindvolgsysteem worden overgedragen aan de basisschool. U als ouders bent in eerste instantie degenen, die zorgt dat de schriftelijke informatie bij de school terechtkomt. In overleg met u kan

de medewerker ook voor (een deel van) de overdracht zorgen. We pleiten voor een zogenaamde 'warme overdracht' als er sprake is van een kind dat extra zorg nodig heeft. Dat wil zeggen dat een medewerker rechtstreeks in een gesprek met de toekomstige leerkracht vertelt over de ontwikkeling van het kind tot nu toe en de zorg die tot nu toe is geboden.

We vinden een goede samenwerking met scholen en andere organisaties, die te maken hebben met de zorg rondom kinderen, heel belangrijk. Dit is ook in overeenstemming met overheidsbeleid: streven naar een goede doorgaande lijn in de zorg voor kinderen.

We wensen u en uw kind een goede REIS bij Kids2b!

Kids2B
Postbus 108, 9780 AC Bedum - tel.: 050-3010122
e-mail: kinderopvang@kids2b.nl - www.kids2b.nl